

ਕੀ ਯਿਸੂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰੱਬ ਕਹਾਉਣ ਦਾ ਦਾਵਾ ਕਰਦਾ ਸੀ ?

(Did Jesus Claim to be God ?)

ਬਹੁਤੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਵਿਅਕਤੀ ਮੰਨਣ ਨੂੰ ਅਤੇ ਨਬੀ ਮੰਨਣ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਹਨ । ਪਰ ਬਹਿਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਕਦੇ ਰੱਬ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ । ਜਿਹੜੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਰੱਬ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਬਾਈਬਲ ਵਿਚੋਂ ਇਹ ਤਰਕ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਦੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੂਜਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ।

ਪਰ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਿਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਚੇਲਿਆਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਹੀ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੂਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਚੇਲਿਆਂ ਦੇ ਮਰਨ ਤੋਂ ਮਗਰੋਂ ਵੀ ਪਹਿਲੀ ਤੇ ਦੂਜੀ ਸਦੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਆਗੂਆਂ ਨੇ ਵੀ ਯਿਸੂ ਦੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਬਾਰੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ । ਆਖਰ 325 ਈਸੀ ਨੂੰ ਚਰਚ ਦੇ ਆਗੂਆਂ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਯਿਸੂ ਹੀ ਪੂਰਣ ਰੱਬ ਹੈ ।

ਕਈ ਬਹਿਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਲੀਸਿਆ ਨਲੇ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਪੱਤਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰੱਦੇ ਬਦਲ ਕਰਕੇ ਯਿਸੂ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਨੂੰ ਆਪ ਆਜ਼ਾਦ ਕੀਤਾ ਹੈ । ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦੁਨਿਆਂ ਦੀ ਬਹੁਤ ਵਿਕਣ ਵਾਲੀ ਪੁਸਤਕ (ਦਾ: ਡਾ: ਵਿੰਨ ਦੀ ਕੋਡ) ਨੇ ਇਸ ਦਾਵੇ ਨੂੰ ਸੈ ਕੇਚਾਰ ਕਰੋੜ ਪੁਸਤਕਾਂ ਵਿਕੀਆ ਹਨ । ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਨੇ ਲੇਖਿਕ ਨੂੰ ਅਮੀਰ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਕਾਲਪਨਿਕ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬੁੱਧੀ ਜੀਵਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਬੁਰਾ ਇਤਹਾਸ ਮੰਨਿਆ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਲੇਖਾਂ ਵਿੱਚ ਸਬ ਤੋਂ ਵੱਧ ਭਰੋਸੇ ਯੋਗ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ।

ਇਸ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਇਹ ਪਰਖਾਂਗੇ ਕਿ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਾਰੇ ਕੀ ਕਿਹਾ । “ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ” ਵਾਕਾਂ ਨੂੰ ਅਖਵਾਉਣ ਦਾ ਯਿਸੂ ਦਾ ਕੀ ਉਦੇਸ਼ ਸੀ ? ਜੇ ਯਿਸੂ ਰੱਬ ਨਹੀਂ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਉਸ ਤੇ ਕਿਉਂ ਦੋਸ਼ ਲਾਉਂਦੇ ਸਨ ? ਤੇ ਜੇ ਯਿਸੂ ਰੱਬ ਨਹੀਂ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਅਰਾਧਨਾ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਦਾ ਸੀ ।

ਆਓ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਦੇਖੀਏ ਕਿ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕ ਯਿਸੂ ਬਾਰੇ ਕੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਸਨ ।

ਉਤਪਾਦਕ ਤੋਂ ਤਰਖਾਣ ਤੱਕ ?

ਮਸੀਹਤ ਦੀ ਤਹਿ ਤੋਂ ਹੀ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰੱਬ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਹੀ ਪੁੱਤਰ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਬਣ ਕੇ ਆਇਆ । ਬਾਈਬਲ ਇਹ ਸਿਖਿਆ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਫਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਵਾਂਗਰ ਸਾਜਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸਗੋਂ ਉਸ ਨੇ ਆਪ ਬ੍ਰਾਹਮੰਡ ਦੀ ਰਚਨਾ ਕੀਤੀ ਹੈ । ਇੱਕ ਧਰਮ ਵਿਗਿਆਨੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਜੇ. ਆਈ. ਪੈਕਰ ਲਿਖਦੇ ਹਨ, ‘ ਕਿ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਦਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਾਡਾ ਰਚਨਹਾਰ ਹੀ ਸਾਡਾ ਮੁਕਤੀਦਾਤਾ ਬਣ ਕੇ ਆਇਆ ।

ਨਵਾਂ ਨੇਮ ਇਹ ਦਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਿਤਾ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਯਿਸੂ ਆਰਜ਼ੀ ਤੌਰ ਤੇ ਆਪਣੇ ਸਾਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਮਹਿਮਾ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਕੇ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਅਸਹਾਏ ਬੱਚਾ ਬਣ ਗਿਆ । ਜਿਵੇਂ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਵੱਡਾ

ਹੋਇਆ ਉਸ ਨੇ ਤਰਖਾਣ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਤੇ ਕੰਮ ਕੀਤਾ, ਉਸ ਨੇ ਭੁਖ ਵੀ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤੀ, ਥਕਾਵਟ ਸਹੀ ਅਤੇ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਰਦ ਤੇ ਮੌਤ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਵਾਂਗਰ ਸਹਿਆ । ਫਿਰ ਤੀਹ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਉਸ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸੇਵਕਾਈ ਨੂੰ ਅਰੰਭ ਕੀਤਾ ।

ਇਕ ਪਰਮੇਸ਼ਰ

ਬਾਈਬਲ ਦਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਸਾਰੀ ਸਰਿਸਟੀ ਦਾ ਰਚਨਹਾਰ ਹੈ । ਉਸ ਦਾ ਕੋਈ ਸੀਮਾਂ ਨਹੀ, ਉਹ ਅਨੰਤਕਾਲ ਤੱਕ ਹੈ, ਸਭ ਤੋਂ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ, ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਨਣ ਵਾਲਾ, ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਧਰਮੀ, ਨਿਆਈ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ । ਉਸ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ, ਆਪਣੀ ਹੀ ਖੁਸ਼ੀ ਲਈ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਨਾਲ ਅਨੰਤਕਾਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ।

ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਤੋਂ 1500 ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਮੂਸਾ ਨਾਲ ਬਲਦੀ ਝਾੜੀ ਵਿੱਚੋਂ ਗਲ ਕੀਤੀ ਉਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਦਰਸਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਹੀ ਇੱਕਲਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੈ । ਉਸ ਨੇ ਮੂਸਾ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਨਾਂ ਯਹੋਵਾ (ਮੈਂ ਹਾਂ) ਹੈ । (ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤੇ ਲੋਕੀ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਅਨੁਵਾਦ ਨੂੰ ਜਾਣੇ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਯਹੋਵਾ ਜਾਂ ਪ੍ਰਭੂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ?) ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਹੀ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਮੁਢਲੇ ਸਾਸ਼ਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ :

“ ਸੁਣ ਕੇ ਇਸਰਾਏਲ : ਯਹੋਵਾਹ ਸਾਡਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਇੱਕੋ ਹੀ ਯਹੋਵਾਹ ਹੈ ” (ਬਿਵਸਥਾ ਸਾਰ 6:4)

ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕੋ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੈ ਯਿਸੂ ਆਇਆ ਸੇਵਕਾਈ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਦਾਵੇ ਕੀਤੇ ਜਿਸ ਤੋਂ ਸਾਰੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਗਏ । ਰੇ ਸਟੈਡਮੈਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਯਿਸੂ ਸਾਰੇ ਇਬਰਾਨੀ ਸਾਸ਼ਤਰਾਂ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਬਿੰਦੂ ਹੈ । “ਇੱਕ ਏਥੇ ਜਿਉਂਦੇ ਜਾਗਦੇ ਰੂਪ ਦੇ ਵਿੱਚ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਉਤਪਤੀ ਤੋਂ ਮਲਾਕੀ ਤੱਕ ਲੈ ਕੇ ਸਾਰੇ ਚਿੰਨ ਤੇ ਭਵਿੱਖ ਵਾਣੀਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ । ਜਿਵੇਂ ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਤੋਂ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਲ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਚਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕੋ ਮਨੁੱਖ ਅਰਥਾਤ ਨਾਸਰਥ ਦਾ ਯਿਸੂ ਦੋਨਾ ਨੇਮਾਂ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਬਿੰਦੂ ਹੈ ।”

ਪਰ ਜੇ ਯਿਸੂ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਦਾਵੇ ਇਹ ਸਿਧ ਕਰਨ ਕਿ “ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੀ ਇੱਕੋ ਪ੍ਰਭੂ ਹੈ,” ਜੋ ਇਸ ਗਲ ਤੋਂ ਅਰੰਭ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੀ ਕਹਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਆਓ ਅਸੀਂ ਅੱਗੇ ਵੇਖੀਏ :-

ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਪਵਿੱਤਰ ਨਾਂ

ਜਦੋਂ ਯਿਸੂ ਨੇ ਸੇਵਕਾਈ ਅਰੰਭ ਕੀਤੀ, ਉਸ ਦੇ ਚਮਤਕਾਰ ਅਤੇ ਪਰਭਾਵ ਸਾਰੀ ਸਿਖਿਆ ਨੇ ਇੱਕੋ ਦਮ ਭਾਰੀ ਸੰਖਿਆ ਵਿੱਚ ਭੀੜ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਲ ਖਿੱਚਿਆ । ਜਿਵੇਂ ਜਿਵੇਂ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਪਰਸਿੱਧੀ ਵਧਦੀ ਗਈ ਤਾਂ ਯਹੂਦੀ ਅਗਵੇ (ਫਰੀਸੀ, ਸਦੂਕੀ, ਸਾਸਤਰੀ) ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਖਤਰੇ ਦਾ ਕਾਰਣ

ਸਮਝਣ ਲਗ ਪਏ । ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਫਸਾਉਣ ਦੇ ਢੰਗ ਲੱਭਣ ਲਗ ਪਏ ।

ਇੱਕ ਦਿਨ ਯਿਸੂ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਫਰੀਸੀਆਂ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਂ “ਜਗਤ ਦੀ ਜੋਤੀ ਹਾਂ” । ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੈਰਾਨੀ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸਾਧਾਰਣ ਤਰਖਾਨ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਗਲੀਲ ਨਗਰ ਦਾ ਵਾਸੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਧਰਮ ਦੇ ਮਾਹਰ ਸਨ, ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜਗਤ ਦੀ ਜੋਤੀ ਹੈ ।

ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਲੋਕ ਯਹੋਵਾਹ ਨੂੰ ਜਗਤ ਦੀ ਜੋਤੀ ਮੰਨਦੇ ਸਨ ਇਸ ਕਰਕੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਬੜੇ ਕਰੋਧ ਨਾਲ ਇਹ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ :- ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਉੱਤੇ ਆਪ ਸਾਖੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਤੇਰੀ ਸਾਖੀ ਸੱਚੀ ਨਹੀਂ । (ਯਹੂਨਾ 8 :58)

ਤਕ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ :

“ਸਚਿਆਈ ਏਹ ਹੈ ਕਿ ਅਬਰਾਹਮ ਦੇ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂ ਹਾਂ।”

ਹੈਰਾਨੀ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਾਧਾਰਣ ਤਰਖਾਨ ਜਿਸ ਨੂੰ ਧਰਮ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਸਦੀਪਕ ਜੀਵਨ ਦਾ ਦਾਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ । ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵਧ ਉਹ ਆਪਣੇ ਲਈ ਮੈਂ ਹਾਂ ਦਾ ਨਕਬ ਵਰਤਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਨਾਓ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਇਹ ਧਰਮ ਗਿਆਨੀ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਨੂੰ ਵਾਚਣ ਵਾਲੇ ਘੋਸ਼ਨਾ ਕਰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਯਹੋਵਾ ਹੀ ਇਕੱਲ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੈ । ਯਸਾਯਾਹ ਦੁਆਰਾ ਬੋਲੇ ਗਏ ਵਚਨਾ ਦੁਆਰਾ ਉਹ ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਸਨ ।

“ਮੈਂ ਇਕੱਲਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹਾਂ । ਮੈਥੋਂ ਅੱਗੇ ਕੋਈ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨਹੀਂ ਸਾਜਿਆ ਗਿਆ, ਨਾਂ ਮੇਰੇ ਪਿਛੋਂ ਕੋਈ ਹੋਵੇਗਾ । ਮੈਂ ਹੀ ਯਹੋਵਾ ਹਾਂ, ਮੇਰੇ ਬਿਨਾ ਕੋਈ ਬਚਾਉਣ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ । (ਯਸਾਯਾਹ 43:10,11)

ਉਸ ਸਮੇਂ ਝੁਠਲਾਉਣ ਦਾ ਦੰਡ ਪੱਥਰਵਾਹ ਕਰਕੇ ਮਾਰ ਦੇਣਾ ਸੀ । ਯਹੂਦੀ ਆਗੂਆਂ ਨੇ ਕਰੋਧ ਵਿੱਚ ਆ ਕੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਮਾਰਣ ਲਈ ਪੱਥਰ ਚੁੱਕ ਲਏ । ਉਹ ਸੋਚਦੇ ਸਨ ਕਿ ਯਿਸੂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ । ਏਥੇ ਯਿਸੂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਠਹਿਰੋ ! ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਗਲਤ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਮੈਂ ਯਹੋਵਾਹ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ।” ਪਰ ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਬਿਆਨ ਬਦਲਿਆ ਨਹੀਂ ਭਾਵੇਂ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਰੇਜਾਣ ਦਾ ਖਤਰਾ ਸੀ।

ਲੈਵਿਸ਼ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਨਾਰਾਜ਼ਗੀ ਦਸਦਾ ਹੈ

“ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਇੱਕੋ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਜਨਮਿਆ ਹਾਂ, ਅਬਰਾਹਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਯਾਦ ਕਰੋ ਮੈਂ ਤਾਂ ਸ਼ਬਦ ਇਬਰਾਨੀ ਸੀ । ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਨਾਂ ਸਨ ਜਿਹੜੇ ਕਿਸੇ ਇਨਸਾਨ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬੋਲਦੇ ਚਾਹੀਦੇ, ਇਹਨਾਂ ਦਾ ਉਚਾਰਨਾ ਮੌਤ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦੇਣਾ ।

ਕਈਆਂ ਦੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇਕੋ ਹੀ ਵੇਰ ਹੋਇਆ ਹੈ । ਪਰ ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਲਈ ਮੈਂ ਹਾਂ ਮੋਕਿਆ ਤੇ ਵਰਤਿਆ ਹੈ । ਆਓ ਅਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕੁਝਕ ਵੇਖੀਏ, ਯਿਸੂ ਦੇ ਇਸ ਦਾਵੇ ਬਾਰੇ ਸੁਣ ਕੇ ਸਾਡਾ ਪ੍ਰਤੀਕਰਮ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ।

ਜਗਤ ਦਾ ਚਾਨਣ ਮੈਂ ਹਾਂ । (ਯਹੂਨਾ 8:12)

ਰਾਹ ਅਤੇ ਸਚਿਆਈ ਅਤੇ ਜਿਉਣ ਮੈਂ ਹਾਂ । (ਯਹੂਨਾ 14:6)

ਕੋਈ ਮੇਰੇ ਵਸੀਲੇ ਬਿਨਾ ਪਿਤਾ ਦੇ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ । (ਯਹੂਨਾ 14:6)

ਕਿਯਾਮਤ ਅਤੇ ਜਿਉਣ ਮੈਂ ਹਾਂ । (ਯਹੂਨਾ 11:25)

ਜਿਉਂਦੀ ਰੋਟੀ ਮੈਂ ਹਾਂ । (ਯਹੂਨਾ 6:51)

ਮੈਂ ਸੱਚੀ ਅੰਗੂਰ ਦੀ ਵੇਲ ਹਾਂ । (ਯਹੂਨਾ 15:11)

ਮੈਂ ਅਲਫਾ ਅਤੇ ਉਮੇਗਾ ਹਾਂ । (ਯਹੂਨਾ ਦੀ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 1:8)

ਜਿਵੇਂ ਲੈਵਿਸ ਸਮਝਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਇਹ ਦਾਵੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਆਪਣੇ ਵੱਲੋਂ ਨਹੀਂ ਦਿਤੇ ਤਾਂ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਢੋਂਗੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ । ਪਰ ਕਿਸ ਨੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਇਸ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਸੁਨਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਕਿਰਿਯਾ ਸ਼ੀਲ ਕਰਿਸ਼ਮੇ ਦਰਜਾ ਸਕਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਭਰਪੂਰ ਸਿਖਿਆ ।

ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪੁੱਤਰ

ਕਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਯਿਸੂ ਦਾ ਮੈਂ ਹਾਂ ਨਾਂ ਲੈਣ ਤੋਂ ਇਹ ਭਾਵ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੈ । ਉਹ ਰਾਏ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਯਿਸੂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਕਹਿਣ ਬਾਰੇ, ਜੋ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਅਲਾਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ । ਇਸ ਲਈ ਵਿਚਾਰਣ ਦਾ ਬਿੰਦੂ “ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ” ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ ?

ਪੇਕਰ ਲਿਖਦਾ ਹੈ ਕਿ “ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪੁੱਤਰ” ਇਹ ਨਾਉਂ ਯਿਸੂ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਕੰਮਾਂ ਬਾਰੇ ਜੋ ਯਸਾਯਾਹ 53 ਦੀਆਂ ਭਵਿੱਖ ਵਾਣੀਆਂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਮੁਕਤੀ ਰਾਜਾ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਸਨ ਯਸਾਯਾਹ 53 ਮਸੀਹ ਦੇ ਆਉਣ ਬਾਰੇ ਨਬੀਆਂ ਦੀ ਭਵਿੱਖਵਾਣੀ ਦਾ ਮਹਤਵਪੂਰਨ ਹਿਸਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਰ ਦਸਦਾ ਹੈ ਮੁਕਤੀ ਦਾਤੇ ਦੇ ਦੁੱਖ ਉਠਾਉਣ ਬਾਰੇ ਯਸਾਯਾਹ ਨੇ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪਰਮੇਸ਼ਰ, ਸਦੀਪਕ ਪਿਤਾ, ਅਮਨ ਦਾ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਦਰਸਾਇਆ ਹੈ । (ਯਸਾਯਾਹ 9:6)

ਕਈ ਹੋਰ ਵਿਦਵਾਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਯਿਸੂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀਆਂ ਭਵਿੱਖ ਵਾਣੀਆਂ ਜੋ ਕਿ “ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪੁੱਤਰ” ਬਾਰੇ ਸਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਦਸਦਾ ਹੈ । ਦਾਨੀਏਲ ਭਵਿੱਖ ਵਾਣੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ “ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪੁੱਤਰ” ਨੂੰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਉੱਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਤੇ ਉਹ ਉਪਾਸਨਾ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰੇਗਾ ।

ਮੈਂ ਡਿੱਠਾ ਅਤੇ ਵੇਖੋ ਇੱਕ ਜਣਾ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਵਰਗਾ ਅਕਾਸ਼ ਦੇ ਬਦਲਾਂ ਸਣੇ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਪਰਾਚੀਨ ਤੀਕ ਅੱਪੜਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਉਹਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਅੱਗੇ ਲਿਆਏ । ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਅਰ ਪਰਤਾਪ ਅਰ ਰਾਜ ਉਹ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਭਾਈ ਸੱਭੇ ਕੌਮਾਂ ਔਰ ਲੋਕ ਔਰ ਬੋਲੀਆਂ ਉਹ ਦੀ ਟਹਿਲ ਕਰਨ ।

(ਦਾਨੀਏਲ 7:13,14)

ਇਸ ਲਈ ਇਹ “ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪੁੱਤਰ” ਕੌਣ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਉਂ ਉਹਦੀ ਟਹਿਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਇੱਕਸਾ ਹੀ ਟਹਿਲ ਕਰਾਉਣ ਯੋਗ ਹੈ । ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਪਰਤਦਾ ਹੈ, “ ਤੰਦ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥਾ ਅਤੇ ਵੱਡੇ ਤੇਜ ਨਾਲ ਬਦਲਾਂ ਉੱਤੇ ਆਉਂਦਿਆਂ ਵੇਖਣਗੇ ।” (ਲੂਕਾ 21:27) ਕੀ ਯਿਸੂ ਏਥੇ ਦਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਵਾਣੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ ।

ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ

ਯਿਸੂ ਨੇ “ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ” ਹੋਣ ਦਾ ਵੀ ਦਾਵਾ ਕੀਤਾ । ਇਸ ਟਾਈਟਲ ਦਾ ਇਹ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਪ੍ਰਾਕਿਰਤਕ ਪੁੱਤਰ ਹੈ । ਨਾ ਹੀ ਸ਼ਬਦ ਪੁੱਤਰ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਨਸਾਨੀ ਜੋਹਰ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਮਨੁੱਖੀ ਪੁੱਤਰ ਵਾਂਗ ਹੈ । ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਡੀ ਐਨ ਏ ਦਾ ਹਿਸਾ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਵਖਰਾ ਹੈ, ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਮਨੁੱਖ ਹਨ । ਬੁੱਧੀ ਜੀਵੀ ਦਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸ਼ਬਦ “ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ” ਅਸਲ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਾਨਤਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ “ਇਕੋ ਸਮਾਨ ਹੋਣਾ” । ਯਿਸੂ ਦਾ ਇਸ ਤੋਂ ਭਾਵ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਸਾਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਹੈ ਜਾਂ 21ਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਡੀ ਐਨ ਏ ਤੋਂ ਹੈ । ਪਰੋਫੈਸਰ ਪੀਟਰ ਕੀਫਿਟ ਬਿਆਨ ਕਰਦੇ ਹਨ :

ਜਦੋਂ ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ‘ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ’ ਕਿਹਾ ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਕੀ ਭਾਵ ਸੀ ? ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਮਨੁੱਖ ਹੀ ਹੈ । (ਦੋਵੇਂ ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਆਮ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਨਰ ਅਤੇ ਨਾਰੀ ਦੀ ਬਰਾਬਰੀ) ਬਾਂਦਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਬਾਂਦਰ ਹੈ, ਕੁੱਤੇ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਕੁੱਤਾ ਹੈ , ਸ਼ਾਰਕ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਸ਼ਾਰਕ ਹੈ । ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ । ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਇਕ ਅਲਾਹੀ ਟਾਈਟਲ ਹੈ” ਯਹੂਨਾ 17 ਵਿੱਚ ਯਿਸੂ ਉਸ ਮਹਿਮਾ ਬਾਰੇ ਦਸਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਜਗਤ ਦੇ ਉਤਪਣ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨਾਲ ਰੱਖਦੇ ਸਨ । ਪਰ “ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ” ਕਹਾਇਆ ਜਾਣਾ ਯਿਸੂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੋਣ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ । ਪੇਕਰ ਉੱਤਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ :

“ਇਸ ਲਈ ਜਦੋਂ ਬਾਈਬਲ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਦਸਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਲਿਖਤ ਦਾ ਅਰਥ ਉਸ ਦੀ ਦੈਵਿਕ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਤੋਂ ਹੈ ।”

ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਨਾਓ ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਲਈ ਵਰਤੇ ਉਹ ਇਸ ਹਕੀਕਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨਾਲ ਸਮਾਨਤਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ । ਪਰ ਯਿਸੂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਬੋਲਿਆ ਅਤੇ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ?

ਪਾਪਾ ਨੂੰ ਮਾਫ ਕਰਨਾ

ਯਹੂਦੀ ਧਰਮ ਵਿੱਚ, ਪਾਪਾ ਨੂੰ ਮਾਫ ਕਰਨਾ ਕੇਵਲ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਤੋਂ ਸੰਭਵ ਸੀ । ਮੁਆਫੀ ਪਾਉਣਾ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਹੈ । ਕੋਈ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਖਿਮਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ । ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਜੇ ਉਹ ਪਾਪ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਵਿਰੁਧ ਕਰੇ । ਪਰ ਕਈ ਥਾਵਾਂ ਤੇ ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਰਾਧੀਆਂ ਨੂੰ ਮਾਫ ਕਰਕੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਗਟਾਇਆ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਆਪ ਹੀ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਸੀ । ਮੁਕਦੀ ਨਾਲ ਇਹ ਕਿ ਧਾਰਮਿਕ ਅੱਗੂਵੇ ਯਿਸੂ ਉੱਤੇ ਉਸੇ ਵੇਲੇ ਬਰਸ ਪਏ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਅਧਰੰਗ ਦੇ ਰੋਗੀ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ਉਸ ਨੇ ਮਾਫ ਕੀਤੇ? ਲਿਵਿਸ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਾਉਂਦਾ ਹੈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਉਸ ਪ੍ਰਤੀ ਕਿਰਿਆ ਬਾਰੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਸੀ । “ਤਦ ਅਸਲ ਧੱਕਾ ਲਗਦਾ ਹੈ” ਲੇਵਿਸ ਲਿਖਦਾ ਹੈ : ਇਹਨਾਂ ਯਹੂਦੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਕ ਆਦਮੀ ਅਚਾਨਕ ਉਭਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਾਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਸੀ । ਉਹ ਪਾਪ ਮਾਫ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਵਾ

ਕਰਦਾ ਹੈ । ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਦਾ ਕਾਇਮ ਹੈ । ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜਗਤ ਦੇ ਅੰਤ ਸਮੇਂ ਨਿਆਂ ਲਈ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ । ਹੁਣ ਆਓ ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਸਾਫ ਸਮਝੀਏ । ਪੈਨਥੀਕੋਸਟ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤੀਆਂ ਵਾਂਗ ਹਰ ਕੋਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਭਾਗ ਹੈ (ਹਿੱਸਾ ਹੈ) ਜਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨਾਲ ਇੱਕ ਹੈ - ਪਰ ਇਹ ਆਦਮੀ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਯਹੂਦੀ ਸੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਵਰਗਾ ਹੋਣਾ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ । ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਰਥ ਹੈ ਇਸ ਜਗਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ, ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਬਨਾਇਆ ਅਰ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰੀ ਪਛਾਣ ਰਖਦਾ ਹੈ । ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਜਾਣ ਜਾਓ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਵੇਖੋਗੇ ਕਿ ਜੇ ਇਸ ਆਦਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਬਿਲਕੁਲ ਸਾਦਾ, ਹੈਰਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਜੋ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਨੇ ਕਦੇ ਬੋਲਿਆ ਹੋਵੇ ।

ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨਾਲ ਇੱਕ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਵਾ

ਉਹ ਜਿੰਨ੍ਹਾ ਨੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ, ਉਸ ਦੇ ਪੂਰਣ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਭਾਂਪਿਆ, ਔਰ ਉਹ ਨੂੰ ਕਰਿਸ਼ਮੇ ਕਰਦੇ ਵੇਖਿਆ, ਸੋਚ ਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਉਹੀ ਮਸੀਹਾ ਹੈ । ਅੰਤ ਉਸ ਦੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਇੱਕਠੇ ਹੋ ਕੇ ਪੁੱਛਣ ਲੱਗੇ :

“ ਤੂੰ ਕਦੋਂ ਤਾਈਂ ਸਾਨੂੰ ਦੁਬਦਾ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇਗਾ ? ਜੇ ਤੂੰ ਮਸੀਹ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਸਾਫ ਸਾਫ ਦਸ ।” ਯਿਸੂ ਨੇ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਮੈਂ ਪਿਤਾ ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਉਹ ਹੀ ਪਰਮਾਣ ਹੈ ।” ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦਿਆਂ ਹੋਇਆ ਭੇਡਾ ਨਾਲ ਤਸ਼ਬੀਹ ਦਿੱਤੀ, “ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਦੀਪਕ ਜੀਉਣ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਅਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਦੀਪਕਕਾਲ ਤੀਕ ਕਦੇ ਨਾਸ਼ ਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ।” ਫੇਰ ਉਸ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪਰਗਟ ਕੀਤਾ ।

“ਪਿਤਾ ਸਭਨਾ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਹੈ,” ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਇਹ ਕੰਮ “ਪਿਤਾ ਦੇ ਦੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ।”

ਪਰ ਜਦੋਂ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਇਹ ਕਹਿੰਦਿਆ ਬੰਬ ਦਾ ਗੋਲਾ ਸੁਟ ਦਿੱਤਾ ,
ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕੋ ਹਾਂ” (ਯਹੂਨਾ 10:30)

ਜੇ ਯਿਸੂ ਦਾ ਭਾਵ ਇਹ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਉਹ ਕੇਵਲ ਪਿਤਾ ਦੀ ਆਗਿਆ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਤਾਂ ਏਡਾ ਵੱਡਾ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਸੀ । ਪਰ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਲਈ ਪੱਥਰ ਚੁੱਕ ਲਏ । ਤਾਂ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ “ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਿਤਾ ਵਲੋਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਭਲਿਆਈ ਲਈ ਅਨੇਕ ਕੰਮ ਵਿਖਾਏ । ਉਹਨਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕਹਿੰਦੇ ਕੰਮ ਦੇ ਬਦਲੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਪਥਰਵਾਹ ਕਰਦੇ ਹੋ । ਉਹਨਾਂ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ, “ਕਿਸੇ ਚੰਗੇ ਕੰਮ ਪਿੱਛੇ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਕੁਫਰ ਪਿੱਛੇ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਜੇ ਤੂੰ ਮਨੁੱਖ ਹੋ ਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਬਨਾਉਂਦਾ ਹੈ।” (ਯਹੂਨਾ 10:33)

ਸਲੀਬੀ ਮੌਤ ਅਤੇ ਵਿਛੋੜੇ ਲਈ ਜਦੋਂ ਯਿਸੂ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਥੋਮਾ ਨੇ ਜਾਨਣਾ ਚਾਹਿਆ ਕਿ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਜਾਣ ਦਾਰਾਹ ਕੀ ਹੈ । ਯਿਸੂ ਨੇ ਥੋਮਾ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ :

“ ਰਾਹ ਅਤੇ ਸਚਿਆਈ ਅਤੇ ਜੀਉਣ ਮੈਂ ਹਾਂ । ਕੋਈ ਮੇਰੇ ਵਸੀਲੇ ਬਿਨਾ ਪਿਤਾ ਦੇ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ । ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਭੀ ਜਾਣਦੇ । ਏਦੋਂ ਅੱਗੇ ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਅਤੇ ਉਹ ਨੂੰ ਵੇਖ ਲਿਆ ਹੈ ।” ਯਹੂਨਾ 14:5-9

ਉਹ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਏ । ਤਾਂ ਫਿਲਪਸ ਬੋਲ ਪਿਆ, ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਕਹਿਣ ਲਗਾ, “ਪਿਤਾ ਦਾ ਸਾਨੂੰ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਾ” ਯਿਸੂ ਨੇ ਫਿਲਪਸ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਹਿਲਾ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਸਬਕਾਂ ਨਾਲ ਉਤਰ ਦਿੱਤਾ :

ਫਿਲਪਸ ਐਨੇ ਚਿਰ ਤੋਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਹਾਂ ਕੀ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਿਆ ? ਜਿਸ ਮੈਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਉਸ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਹੈ ।

ਅਸਲ ਵਿਚ ਯਿਸੂ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ “ਫਿਲਪਸ ਜੇ ਤੂੰ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਚਾਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਵੇਖ ਲੈ ।” ਯਹੂਨਾ 17 ਵਿੱਚ ਯਿਸੂ ਪਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਿਤਾ ਨਾਲ ਇੱਕ ਹੋਣਾ ਮੁੱਢ ਕਦਮ ਤੋਂ ਹੀ ਸੀ, ਜਗਤ ਦੀ ਉਤਪਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ” ਯਿਸੂ ਅਨੁਸਾਰ ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨਾਲ ਉਸ ਦੀ ਮਹਿਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਨਾ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ ।

ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਇਖਤਿਆਰ

ਯਹੂਦੀ ਲੋਕ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਇਖਤਿਆਰ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਸਮਝਦੇ ਸਨ । ਰੋਮੀ ਹਕੂਮਤ ਵਾਲਾ ਇਸਰਾਈਲ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਇਖਤਿਆਰ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਦਾ ਸੀ । ਉਸ ਵੇਲੇ ਕੈਸਰ ਦੀ ਇੱਕ ਆਗਿਆ ਨਾਲ ਯੁੱਧ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਸਨ, ਆਪਰਾਧੀ ਨੂੰ ਢੰਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਨਵੀਆਂ ਨੀਤੀਆਂ ਬਨਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸਨ । ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਕੈਸਰ ਦਾ ਇਖਤਿਆਰ ਇਹੋ ਜਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਰਵ ਉੱਚਾ ਸਮਝਦਾ ਸੀ ।

ਧਰਤੀ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਸੀਹ ਨੇ ਆਪਣੇ ਇਖਤਿਆਰ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਸਿਆ : ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਖਿਆ, ਅਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦਾ ਸਾਰਾ ਇਖਤਿਆਰ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ (ਮੱਤੀ 28:18)

ਇਨ੍ਹਾਂ ਬੁਹਮੁੱਲੇ ਵਾਕਾ ਵਿੱਚ ਯਿਸੂ ਆਪਣੀ ਸਰਵ ਉੱਚ ਇਖਤਿਆਰ ਨੂੰ ਨਾ ਕੇਵਲ ਧਰਤੀ ਤੇ ਸਗੋਂ ਅਕਾਸ਼ ਤੇ ਵੀ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ । ਜੋਨਪਾਈਪਰ ਇੰਜ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਏਸ ਕਰਕੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਮਿੱਤਰ ਤੇ ਵੈਰੀ ਵਾਰ ਵਾਰ ਉਸ ਦੀਆਂ ਕਹੀਆਂ ਗਲਾਂ ਅਤੇ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਕੰਮਾਂ ਤੋਂ ਹੈਰਾਨ ਹੁੰਦੇ ਸਨ । ਉਹ ਸੜਕ ਤੇ ਇੱਕ ਆਮ ਆਦਮੀ ਵਾਂਗਰ ਤੁਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਪਿੱਛੇ ਮੁੜ ਕੇ ਕੁੱਝ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਹਿ ਦਿੰਦਾ, ਅਬਰਾਹਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂ ਹਾਂ, ਜਾਂ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਵੀ ਵੇਖਿਆ ਹੈ । ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਤੋਂ ਮਗਰੋਂ ਵੀ ਉਹ ਬੜੀ ਹਲੀਮੀ ਨਾਲ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ‘ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਉਤੇ ਇਹ ਇਖਤਿਆਰ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਾਪ ਖਿਮਾਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ । ਮੁਰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਉਹ ਅਸਾਨੀ ਨਾਲ ਕਹਿ ਦਿੰਦਾ ਹੈ । ਬਾਹਰ ਆ ਜਾਓ ਜਾ ਉਠ ਘੜੋ, ਤੇ ਉਹ ਮੰਨ ਲੈਂਦੇ ਹਨ । ਸਮੁੰਦਰ ਤੇ ਤੁਫਾਨ ਬਣ ਜਾਓ ਤੇ ਏਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ।

ਕੁਝ ਲੋਕ ਇਹ ਬਹਿਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਇਖਤਿਆਰ ਪਿਤਾ ਵਲੋਂ ਸੀ ਤਾਂ ਯਿਸੂ ਦਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੋਣ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ । ਪਰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣਾ ਇਖਤਿਆਰ ਆਪਣੇ ਬਣਾਏ

ਹੋਏ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਅਰਾਧਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ । ਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਨਾ ਉਸ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਉਲੰਗਣਾ ਹੋਵੇਗੀ ।

ਪੂਜਾ ਨੂੰ ਪਰਵਾਨ ਕਰਨਾ

ਇਬਰਾਨੀ ਲਿਖਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਏਨਾ ਮਹਤਵ ਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਜਿੰਨਾ ਇਹ ਕੇ ਕੇਵਲ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਹੀ ਪੂਜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ । ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਦਸ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾ ਹੁਕਮ ਇਹੋ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਸਨਮੁਖ ਤੇਰੇ ਲਈ ਦੂਜੇ ਦੇਵਤੇ ਨਾ ਹੁਣ । (ਕੁਚ 20:3)

ਇਸ ਕਰਕੇ ਇਹ ਯਹੂਦੀ ਸਦੀ ਸਬ ਤੋਂ ਭਿਆਨਕ ਪਾਪ ਇਹੋ ਸੀ ਕਿ ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਉਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੀ ਅਰਾਧਨਾ ਕਰਦਾ ਜਾਂ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਵਾਉਂਦਾ । ਸੋ ਜੇ ਯਿਸੂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਉਪਾਸਨਾ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰਨਾ ਪਾਪ ਸੀ । ਯਿਸੂ ਦੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਤੋਂ ਮਗਰੋਂ ਚੇਲਿਆਂ ਨੇ ਥੋਮਾ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹਨਾ ਨੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਜੀਵਤ ਵੇਖਿਆ ਹੈ (ਯਹੂਨਾ 20:24-29) । ਥੋਮਾ ਨੇ ਹੰਸੀ ਉੜਾਈ ਤੇ ਉਹਨਾ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਤਾਂ ਉਸ ਵੇਲੇ ਮੰਨੇਗਾ ਜਦੋਂ ਉਹ ਯਿਸੂ ਦੇ ਜ਼ਖਮੀ ਹਥਾਂ ਵਿੱਚ ਤੇ ਜ਼ਖਮੀ ਪਸਲੀ ਵਿੱਚ ਉਗਲ ਪਾ ਕੇ ਨਾ ਵੇਖ ਲਵੇ । ਅੱਠ ਦਿਨ ਮਗਰੋਂ ਸਾਰੇ ਚੇਲੇ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਕਮਰੇ ਵਿਚ ਸਨ ਤਾਂ ਹਿੱਕ ਦਮ ਯਿਸੂ ਉਹਨਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ਪਰਗਟ ਹੋ ਗਿਆ । ਯਿਸੂ ਨੇ ਥੋਮਾ ਵਲ ਵੇਖ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੇਰੇ ਜ਼ਖਮਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਉਗਲ ਪਾ ਕੇ ਵੇਖ ।”

ਥੋਮਾ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਬੂਤ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ ।

ਉਸ ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਹੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਤੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ,

“ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ਤੇ ਮੇਰੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ।”

ਥੋਮਾ ਨੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੂਜਿਆ । ਜੇ ਯਿਸੂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਹੰਦਾ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਥੋਮਾ ਨੂੰ ਵਰਜਦਾ । ਥੋਮਾ ਨੂੰ ਵਰਜਨ ਦੀ ਥਾਂ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ, “ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਧੰਨ ਉਹ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ।”

ਯਿਸੂ ਨੇ ਨੌਂ ਵੱਖ ਵੱਖ ਸਮਿਆਂ ਤੇ ਅਰਾਧਨਾ ਨੂੰ ਪਰਵਾਨ ਕੀਤਾ । ਯਹੂਦੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਯਿਸੂ ਦਾ ਉਪਾਸਨਾ ਨੂੰ ਪਰਵਾਨ ਕਰਨਾ ਉਸ ਦੀ ਰੱਬੀ ਸ਼ਕਤੀ ਬਾਰੇ ਪਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ । ਪਰ ਉਸ ਦੇ ਚੇਲੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਇਸ ਗਲ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਯਿਸੂ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ । ਇਸ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ “ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪਿਤਾ”, ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾਂ ਦੇ ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਬਪਤਿਸਮਾਂ ਦਿਉ।” (ਮੱਤੀ 28:19), ਜਿਸ ਤੋਂ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾਂ ਨੂੰ ਪਿਤਾ ਦੇ ਦਰਜੇ ਨਾਲ ਮਿਲਾਇਆ ਹੈ ।

ਅਲਫਾ ਤੇ ਉਮੇਗਾ

ਜਦੋਂ ਯਹੂਨਾ ਪ੍ਰੇਰਤ ਪਤਮੋਸ ਦੇ ਟਾਪੂ ਵਿੱਚ ਬੰਧਵਾਈ ਵਿੱਚ ਸੀ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਜੋ ਅੰਤ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਘਟਣਗੀਆਂ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜ਼ਾਹਰ ਕੀਤਾ । ਉਸ ਦਰਸ਼ਨ ਬਾਰੇ ਯਹੂਨਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਸਦਾ ਹੈ :

ਦੇਖੋ ‘ ਉਹ ਸਵਰਗ ਦੇ ਬਦਲਾਂ ਤੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ । ਤੇ ਹਰ ਇੱਕ ਉਸ ਨੂੰ ਵੇਖੇਗਾ - ਉਹ ਵੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ । ‘ਮੈਂ ਹੀ ਅਲਫਾ ਤੇ ਉਮੇਗਾ ਹਾਂ ਤੇ ਮੈਂ ਹੀ ਆਦਿ ਤੇ ਅੰਤ ਹਾਂ । ਪ੍ਰਭੂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਸੀ ਤੇ ਮੈਂ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹਾਂ ।’

ਇਹ ਵਿਅਕਤੀ ਕੌਣ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਲਫਾ ਤੇ ਉਮੇਗਾ, “ਪ੍ਰਭੂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ”? ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਦਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਛੇਦਿਆ ਗਿਆ । ਇਸ ਤੋਂ ਇਹ ਸਿੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਹੀ ਅਲਫਾ ਤੇ ਉਮੇਗਾ ਹੈ । ਇਹ ਉਹ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਰਮ ਉੱਤੇ ਬਿਧਿਆ ਗਿਆ ।

ਯਹੂਨਾ, ਜੋ ਯਿਸੂ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਨੇੜਲਾ ਚੇਲਾ ਸੀ, ਉਸ ਆਦਮੀ ਦਾ ਪਰਛਾਵਾ ਦੇਖਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨਾਲ ਗਲਾਂ ਕਰਦਾ ਹੈ । ਉਹ ਲਿਖਦਾ ਹੈ : ਉਹਨਾਂ ਸ਼ਮਾਦਾਨਾ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤ੍ਰ ਦੀ ਨਿਆਈਂ ਕੋਈ ਵੇਖਿਆ ਜਿਹੜਾ ਪੈਰਾਂ ਤੀਕ ਦਾ ਜਾਮਾ ਪਹਿਨੇ ਅਤੇ ਛਾਤੀ ਦੁਆਲੇ ਸੋਨੇ ਦੀ ਪੇਟੀ ਬੰਨ੍ਹੇ ਹੋਏ ਸੀ । ਉਹ ਦਾ ਸਿਰ ਅਤੇ ਵਾਲ ਚਿੱਟੀ ਉਨ੍ਹ ਦੀ ਨਿਆਈਂ ਚਿੱਟੇ ਸਰੋਂ ਬਰਫ ਦੇ ਸਮਾਨ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ ਦੀਆਂ ਅੱਖੀਆਂ ਅਗਨੀ ਦੀ ਲਾਟ ਵਰਗੀ ਸਨ ਉਹ ਦਾ ਮੁੱਖ ਅਜਿਹਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਸੂਰਜ ਆਪਣੇ ਭਾਂਡੇ ਤੇਜ ਨਾਲ ਚਮਕਦਾ ਹੈ” (ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 1:13-16)

ਯਹੂਨਾ ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਭਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਬਹੁਤ ਮੁਸਕਿਲ ਹੋ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੂਰੇ ਤਪਦੇ ਹੋਏ ਸੂਰਜ ਵਾਂਗਰ ਦੇਖਦਾ ਹੈ । ਜਿਸ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਅੱਗ ਦੀਆਂ ਲਾਟਾਂ ਵਾਂਗ ਹਨ । ਉਹ ਉਸੇ ਵੇਲੇ ਉਸ ਆਦਮੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਵੇਖਦਾ ਹੈ ਮੁਰਦੇ ਡਿੱਗੇ । ਜੇ ਉਹ ਯਿਸੂ ਸੀ ਤਾਂ ਯਹੂਨਾ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ? ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਉਸ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਹੋਵੇ ਕਿ ਇਹ ਪਹਿਲਾ ਅਤੇ ਪਿਛਲਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜਿਉਂਦਾ ਹਾਂ । ਮੈਂ ਮੁਰਦਾ ਸਾਂ ਅਰ ਜਿਉਂਦਾ ਹਾਂ । ਮੈਂ ਜੁਗੋਂ ਜੁਗਾ ਜਿਉਂਦਾ ਹਾਂ” (ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 1:17,18)

ਜਿਹੜਾ ਯਹੂਨਾ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਆਪਣੀ ਪਛਾਣ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੱਸਦਾ ਹੈ, ਪਹਿਲਾ ਅਤੇ ਪਿਛਲਾ ਆਪਣੇ ਦੈਵੀ ਹੋਣ ਦਾ ਸਾਫ਼ ਪਰਮਾਣ । ਅਰ ਕੇਵਲ ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੈਵੀ ਹੈ, ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ । ਪਰ ਏਕ ਵਾਕ ਵਿੱਚ ਯਹੂਨਾ ਦਸਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂ, ‘ਜਿਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮਰ ਗਿਆ ਸੀ’ । ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਜਾਣ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਪਿਤਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਪਿਤਾ (ਪਰਮੇਸ਼ਰ) ਮਨੁੱਖ ਵਾਂਗ ਕਦੇ ਮਰਦਾ ਨਹੀਂ ।

ਫੇਰ ਮੈਂ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਅਤੇ ਚਿੱਟਾ ਸਿੰਘਾਸਣ ਅਤੇ ਉਹ ਨੂੰ ਜਿਹੜਾ ਉਸ ਉਤੇ ਬਰਾਜਮਾਨ ਸੀ ਵੇਖਿਆ ਔਰ ਜੋ ਸਿੰਘਾਸਣ ਉੱਤੇ ਬਰਾਜਮਾਨ ਸੀ ਉਸ ਨੇ ਆਖਿਆ “ ਮੈਂ ਅਲਫਾ ਅਤੇ ਉਮੇਗਾ, ਆਦਿ ਅਤੇ ਅੰਤ ਹਾਂ” (ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 20:11, 21:6)

ਇਹ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਹੈ ਜੋ ਚਿੱਟੇ ਸਿੰਹਾਸਨ ਤੋਂ ਰਾਜ ਕਰਦਾ ਹੈ । ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦਾ ਅੰਤਮ ਨਿਆਯੀਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ ।

ਨਿਚੋੜ

ਸੋ ਕੀ ਯਿਸੂ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਵਾ ਕੀਤਾ, ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਗਲਤ ਸਮਝ ਸੀ । ਆਉ ਅਸੀਂ ਯਿਸੂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੋਰ ਦਾਵਿਆਂ ਬਾਰੇ ਘੋਖੀਏ ਅਤੇ ਜਾਂਚੀਏ ਕਿ ਯਿਸੂ ਨੇ ਇਹ ਮਹਤਵਪੂਰਨ ਦਾਵੇ ਕੀਤੇ ਜੋ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ?

ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਨਾਂ ਵਰਤਿਆ

ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ‘‘ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪੁੱਤਰ’’ ਕਿਹਾ

ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ‘‘ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ’’ ਕਿਹਾ

ਯਿਸੂ ਨੇ ਪਾਪ ਮਾਫ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਵਾ ਕੀਤਾ

ਯਿਸੂ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨਾਲ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਵਾ ਕੀਤਾ

ਯਿਸੂ ਨੇ ਅਰਾਧਨਾ ਪਰਵਾਨ ਕੀਤੀ

ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ‘ਅਲਫਾ ਤੇ ਉਮੇਗਾ’ ਕਿਹਾ

ਕੋਈ ਵੀ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਯਿਸੂ ਦੇ ਦਾਵਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਮੰਣ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ? ਉਹ ਬੀ ਸਾਬੂਤ ਛੱਡਦਾ ਹੈ ?

ਕਰੂਸ ਤੇ ਚੜ੍ਹਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਮਗਰੋਂ, ਉਸ ਦੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੇ ਦਾਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਜਿਉਂਦਾ ਵੇਖਿਆ ਹੈ । ਜੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਮਨਘੜਤ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਮਰ ਗਏ ਹੁੰਦੇ ਕਿਉਂ ਜੋ ਰੋਮੀ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਤਸੀਹੇ ਦਿੰਦੇ ਜੋ ਲੋਕ ਜਾਣਦੇ ਸਨ । ਪਰ ਉਹਨਾ ਦੀ ਸਚਿਆਈ ਰੋਮ ਉੱਤੇ ਭਾਰੀ ਪਈ ਅਰ ਦੁਨਿਆ ਨੂੰ ਬਦਲ ਕੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ (ਦੇਖੋ ਕਿ ਯਿਸੂ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਜੀ ਉੱਠਿਆ) ਲੈਵਿਸ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਵਾਕਾ ਕਾ ਦਾਰਟ ਬਿਆਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ।

‘‘ ਖੁਲਾ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਰੇ ਕੀ ਹੈ, ’ ਜਿਸ ਦਾ ਜਨਮ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਜੋ ਅੰਨਤ ਹੈ, ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਆਇਆ, ਆਪਣੇ ਬਨਾਏ ਬਰਾਮਾਂਡ ਵਿੱਚ ਉਤਰਿਆ ਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਜੀ ਉੱਠਿਆ ।’’

ਇਹ ਮਹਾਨ ਬੁੱਧੀ ਜੀਵੀ ਯਿਸੂ ਬਾਰੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੋਚਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਕਲਪਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਇਨਸਾਨੀ ਕਲਪਣਾ ਨਾਲ ਬਨਾਏ ਗਏ ਰੱਬਾਂ ਵਾਂਗ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਯੂਨਾਨ ਅਤੇ ਰੋਮ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਵੇਖਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿੱਚ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵੇਰਵੇ ਇਤਹਾਸਿਕ ਤੇ ਪੱਕੇ ਹਨ । ਇਹ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੀ ਖੋਜ ਦਾ ਨਿਚੋੜ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਸਬੰਧਤ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਸਦਾ ਹੈ ।

ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਚੁਨਾਵ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਜਾਂ ਤਾਂ ਇਹ ਵਿਅਕਤੀ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਸੀ ਤੇ ਹੈ ਜਾਂ ਫਿਰ ਇਹ ਕੋਈ ਪਾਗਲ ਹੈ ਜਾਂ ਫਿਰ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਭੈੜਾ । ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਬਕਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ

ਚਾਹੀਦੀ ਕਿ ਉਹ ਬਸ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਇਨਸਾਨੀ ਸਿਕਸ਼ਨ ਹੀ ਸੀ । ਉਸ ਨੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਇਹ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਛੱਡੀ ।”

ਲੈਵਿਸ ਇਸ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਵੇਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਨਾਲ ਨਿੱਜੀ ਸਬੰਧ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਰਥ ਦਿੱਤਾ, ਇੱਕ ਮਕਸਦ ਅਤੇ ਇਹੋ ਜਿਹੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਸੁਪਨਿਆਂ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਸੀ । ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਇਸ ਚੁਨਾਵ ਨੂੰ ਨਿੰਦਿਆ ਨਹੀਂ ਪਰ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਵਚਨ ਦਾ ਵਕਤਾ ਬਣ ਗਿਆ । ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ? ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਚੁਨਾਵ ਕਰ ਲਿਆ ?